

Reverzní inženýrství

3. Analýza tříd v C++

Ing. Tomáš Zahradnický, EUR ING, Ph.D.

Ing. Josef Kokeš

**FACULTY
OF INFORMATION
TECHNOLOGY
CTU IN PRAGUE**

České vysoké učení technické v Praze
Fakulta informačních technologií
Katedra počítačových systémů

Verze 2019-09-15

Obsah

- 1 Třídy a struktury
  - Třída vs. struktura
  - Rozložení v paměti a určení velikosti
  - Dědičnost
  - Polymorfismus

- 2 Run Time Type Identification
  - Motivace
  - Operátor typeid
  - Operátor dynamic_cast

Třídy a struktury

Klíčová slova `class` a `struct` znamenají přesně to samé, jediný rozdíl spočívá v odlišné výchozí ochraně prvků: Zatímco `class` má standardně svůj obsah `private`, `struct` ho má `public`. Tím pádem jsou následující dvojice zápisů ekvivalentní:

```
class C {  
    public:  
        int m_Field;  
};
```

```
struct C {  
    int m_Field;  
};
```

```
class C {  
    int m_Field;  
};
```

```
struct C {  
    private:  
        int m_Field;  
};
```

Struktury

Podívejme se na vzorovou `struct` a způsob, jak je uložena v paměti:

Vzorová struktura

```
struct SampleStruct {
    char f_Char;
    short f_Short;
    int f_Int;

    SampleStruct()
        : f_Char(0x11),
          f_Short(0x55AA),
          f_Int(0x12345678)
    {
    }
};

SampleStruct g_Struct[4];
```

Rozložení SampleStruct v paměti

	f_Char	vycpávka (padding)	f_Short	f_Int	
	---	---	---	---	
0x0012FEE0	11	00	AA 55	78 56 34 12	...UxV4.
0x0012FEE8	11	31	AA 55	78 56 34 12	.1.UxV4.
0x0012FEF0	11	F3	AA 55	78 56 34 12	...UxV4.
0x0012FEF8	11	9A	AA 55	78 56 34 12	...UxV4.

Jak vidíme, všechna pole ve struktuře jsou zarovnána podle zarovnávacích pravidel ABI. To je důvod, proč je pole `f_Short` zarovnáno na 2-bajtovou hranici. Proč je ale vycpávka jednou 0x00, pak 0x31, 0xF3, a 0x9A?

Určení velikosti struktury I

Struktura může být alokována buď na zásobníku, nebo na haldě. Struktury na zásobníku jsou alokovány instrukcí `sub esp, __LOCAL_SIZE` a jejich velikost je součástí výrazu `__LOCAL_SIZE`. Pro alokování struktury za běhu na haldě používáme klíčové slovo `new` nebo funkci pro alokaci paměti jako `malloc`, `HeapAlloc`, nebo `LocalAlloc`. Tyto funkce přijímají velikost struktury jako svůj argument.

Alokace struktury pomocí `malloc`

```
0x80483c2 <main+18>: sub    $0xc,%esp
0x80483c5 <main+21>: push   $0x8                                // Velikost struktury
0x80483c7 <main+23>: call  0x8048370 <malloc@plt>              // EAX := ukazatel na str.
0x80483cc <main+28>: movb   $0x11, (%eax)                      // ptr->f_Char=0x11
0x80483cf <main+31>: movw   $0x55AA, 0x2(%eax)                  // ptr->f_Short=0x55AA
0x80483d5 <main+37>: movl   $0x12345678, 0x4(%eax)              // ptr->f_Int=0x12345678
0x80483dc <main+44>: add    $0x10,%esp
```

Určení velikosti struktury II

Alokace pomocí operátoru `new`

Alokace pomocí operátoru `new` je podobná jako v předchozím případě, až na to, že je pro strukturu zavolán její konstruktor, pokud existuje. Tento případ vypadá následovně:

Alokace struktury pomocí operátoru `new`

```
0x4006d1 <main(int, const char**)+75>:    mov     $0x8,%edi           // Velikost struktury
0x4006d6 <main(int, const char**)+80>:    callq  0x400580 <_Znw@plt> // Volání operátoru new
0x4006db <main(int, const char**)+85>:    mov     %rax,%rbx          // Uložit ukazatel this do RBX
0x4006de <main(int, const char**)+88>:    mov     %rbx,%rdi          // Zkopírovat ukazatel this do RDI
0x4006e1 <main(int, const char**)+91>:    callq  0x400752 <SampleStruct::SampleStruct()>

0x400752 <SampleStruct::SampleStruct()>: push    %rbp
0x400753 <SampleStruct::SampleStruct()+1>: mov     %rsp,%rbp
0x400756 <SampleStruct::SampleStruct()+4>: mov     %rdi,-0x8(%rbp)
0x40075a <SampleStruct::SampleStruct()+8>: mov     -0x8(%rbp),%rax
0x40075e <SampleStruct::SampleStruct()+12>: movb    $0x11, (%rax)       // ptr->f_Char=0x11
0x400761 <SampleStruct::SampleStruct()+15>: mov     -0x8(%rbp),%rax
0x400765 <SampleStruct::SampleStruct()+19>: movw    $0x55aa,0x2(%rax)   // ptr->f_Short=0x55AA
0x40076b <SampleStruct::SampleStruct()+25>: mov     -0x8(%rbp),%rax
0x40076f <SampleStruct::SampleStruct()+29>: movl    $0x12345678,0x4(%rax) // ptr->f_Int=0x12345678
0x400776 <SampleStruct::SampleStruct()+36>: pop     %rbp
0x400777 <SampleStruct::SampleStruct()+37>: retq
```

Určení velikosti struktury III

Další metody

Velikost struktury se dá dále odvodit z instrukcí, které s ní pracují. Pokud má být obsah struktury zkopírován nebo je použito pole struktur stejného typu, můžeme často využít instrukce jako `mul` k zjištění velikosti struktury. Například:

```
for( i=0; i<N; ++i )  
    pStructureArray[i].f_Field=0;
```

Neoptimálně pomocí `mul`

```
xor ecx, ecx           // i=0  
mov esi, dword ptr [ebp-8] // ESI := zač. pole  
loop:  
    mov eax, ecx  
    mul VELIKOST_STRUKTURY  
    mov edi, esi  
    add edi, eax         // EDI = ESI + vel*i  
    mov byte ptr [edi], 0ffh  
    inc ecx  
    cmp ecx, 100  
    jbe loop
```

Lépe pomocí `add`

```
mov $0x600ec8,%rax // začátek pole  
loop:  
    movb $0x11,(%rax)  
    add $0xc,%rax   // posun na další prvek  
    cmp $0x603da8,%rax // konec pole  
    jne loop
```

Dědičnost I

Strukturovaný datový typ může jako svoji položku využít další strukturovaný datový typ. Na tom není nic zvláštního. Strukturovaný datový typ může také dědit z dalších strukturovaných datových typů. Podívejme se, jak vypadá případ vícenásobné dědičnosti. Předpokládejme, že máme `class` dědicí z `CUnknown` (viz dále v sekci Polymorfismus) a z další třídy `Rect`. Základní třída `CUnknown` implementuje počítání odkazů, zatímco `Rect` obsahuje 4 `inty`. Společně tvoří třídu `CRefCountedRect`.

```
typedef struct Rect {
    int f_X, f_Y, f_Width, f_Height;
} Rect, *RectPtr, **RectHandle;

class CRefCountedRect : public CUnknown, public Rect {
public:
    virtual HRESULT STDMETHODCALLTYPE QueryInterface( REFIID riid, LPVOID* ppvObject );
    CRefCountedRect(int x, int y, int w, int h)
        : m_Area(w*h) {
        f_X = x; f_Y = y; f_Width = w; f_Height = h;
    };

    virtual ~CRefCountedRect();
    virtual int get_Area() const { return m_Area; }
    const Rect* get_Rect() const { return static_cast<const Rect*>(this); }

protected:
    int m_Area;
};
```


Dědičnost II

Rozložení `CRefCountedRect` v paměti

	<code>CRefCountedRect*</code>		pVMT (viz dále)
7fffffffef0c0:	<code>CUnknown*</code>	-----+-->	d0 0c 40 00 00 00 00 00
			m_RefCount
7fffffffef0c8:			01 00 00 00 00 00 00 00
			f_X f_Y
7fffffffef0d0:	<code>Rect*</code>	-----+-->	10 00 00 00 20 00 00 00
			f_Width f_Height
7fffffffef0d8:			40 00 00 00 80 00 00 00
			f_Area
7fffffffef0e0:			00 20 00 00

Polymorfismus I

Pokud strukturovaný datový typ obsahuje virtuální metody, musí obsahovat také tabulku virtuálních metod (VMT). Pokud objekt dědí z více objektů s virtuálními metodami, dědí dvě nebo více VMT. Každá VMT je tabulkou ukazatelů na virtuální metody; všechny virtuální metody jsou volány prostřednictvím této tabulky. VMT je uložena jako první položka třídy, následovaná daty této třídy. Poté přijde druhá VMT, druhá data, atd.

```
#include <Unknwn.h>
class CUnknown : public IUnknown {
public:
    virtual HRESULT STDMETHODCALLTYPE QueryInterface( REFIID riid, LPVOID* ppvObject );
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE AddRef(void);
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE Release(void);

    CUnknown() : m_RefCount(1) {}
    virtual ~CUnknown() { m_RefCount = -1; }

protected:
    volatile ULONG __declspec(align(8)) m_RefCount;
};

ULONG STDMETHODCALLTYPE CUnknown::AddRef(void) {
    return InterlockedIncrement(&m_RefCount);
}

ULONG STDMETHODCALLTYPE CUnknown::Release(void) {
    ULONG ulNewValue = InterlockedDecrement(&m_RefCount);
    if (ulNewValue == 0)
        delete this;
    return ulNewValue;
}
```

Polymorfismus II

Pokud strukturovaný datový typ obsahuje virtuální metody, musí obsahovat také tabulku virtuálních metod (VMT). Pokud objekt dědí z více objektů s virtuálními metodami, dědí dvě nebo více VMT. Každá VMT je tabulkou ukazatelů na virtuální metody; všechny virtuální metody jsou volány prostřednictvím této tabulky. VMT je uložena jako první položka třídy, následovaná daty této třídy. Poté přijde druhá VMT, druhá data, atd.

```
#include <Unknwn.h>
class CUnknown : public IUnknown {
public:
    virtual HRESULT STDMETHODCALLTYPE QueryInterface( REFIID riid, LPVOID* ppvObject );
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE AddRef(void);
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE Release(void);

    CUnknown() : m_RefCount(1) {}
    virtual ~CUnknown() { m_RefCount = -1; }

protected:
    volatile ULONG __declspec(align(8)) m_RefCount;
};

ULONG STDMETHODCALLTYPE CUnknown::AddRef(void) {
    return InterlockedIncrement(&m_RefCount);
}

ULONG STDMETHODCALLTYPE CUnknown::Release(void) {
    ULONG ulNewValue = InterlockedDecrement(&m_RefCount);
    if (ulNewValue == 0)
        delete this;
    return ulNewValue;
}
```

VMT

```
&CUnknown::QueryInterface
&CUnknown::AddRef
&CUnknown::Release
&CUnknown::~CUnknown
```

Polymorfismus III

Rozložení třídy `CUnknown` pak je:

Rozložení objektu

```
this --> +0 pVMT -----> +0 &CUnknown::QueryInterface
          +4 padding         +4 &CUnknown::AddRef
          +8 m_RefCount       +8 &CUnknown::Release
                               +c &CUnknown::~~CUnknown
```

Volání metody skrze VMT

```
40245C mov  eax,dword ptr [ebp+8] // Načíst this do EAX
40245F mov  ecx,dword ptr [eax]   // Načíst this->pVMT do ECX
402461 mov  edx,dword ptr [ebp+8] // Načíst this do EDX
402464 push edx                  // Uložit this jako první arg.
402465 mov  eax,dword ptr [ecx+4] // Načíst adresu metody z VMT [AddRef]
402468 call eax                  // Zavolat metodu
```

Pozn. 1: Možná jste si všimli, že navzdory očekávání metoda `AddRef` nedostala svůj argument v `ECX`. Důvodem je to, že `STDMETHODCALLTYPE` mění volací konvenci na `__stdcall`, a v té se všechny argumenty předávají přes zásobník. Včetně argumentů metod!

Pozn. 2: Ve třídě nacházíme před polem `m_RefCount` zarovnání, které jsme si vyžádali pomocí `__declspec(align(8))`. To bylo nutné, protože funkce `InterlockedXXX` vyžadují zarovnaná data.

Nastavení VMT objektu (Windows)

CUnknown::CUnknown():

```

00401110 push ebp
00401111 mov  ebp,esp
00401113 sub  esp,44h
00401116 push ebx
00401117 push esi
00401118 push edi
00401119 mov  dword ptr [ebp-4],ecx           // this bylo předáno v ECX
0040111C mov  ecx,dword ptr [ebp-4]
0040111F call IUnknown::IUnknown (4011D0h) // Implicitní konstruktor
00401124 mov  eax,dword ptr [ebp-4]
// Zápis ukazatele na VMT do this->pVMT
00401127 mov  dword ptr [eax],offset CUnknown::'vftable' (4293BCh)
0040112D mov  eax,dword ptr [ebp-4]
00401130 mov  dword ptr [eax+8],1           // Nastavení m_RefCount=1
00401137 mov  eax,dword ptr [ebp-4]
0040113A pop  edi
0040113B pop  esi
0040113C pop  ebx
0040113D mov  esp,ebp
0040113F pop  ebp
00401140 ret

```

VMT v CUnknown

004293BC	80 22 40 00 c0 14 40 00	."@.A.@.
004293C4	20 23 40 00 10 14 40 00	#@...@.

Polymorfismus IV

I pokud je třída abstraktní, ale má definované nějaké metody, má svoji VMT. Konstruktor (i implicitní) ji přiřadí do pole `this->pVMT`. Otázka zní: Pokud některé virtuální metody nejsou implementovány, jak by měl vypadat jejich ukazatel ve VMT?

```
#include <Unknwn.h>
class CUnknown : public IUnknown {
public:
    virtual HRESULT STDMETHODCALLTYPE QueryInterface( REFIID riid, LPVOID* ppvObject );
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE AddRef(void);
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE Release(void);

    CUnknown() { m_RefCount = 1; }
    virtual ~CUnknown() { m_RefCount = -1; }

protected:
    volatile ULONG __declspec(align(8)) m_RefCount;
};

// Implementace AddRef a Release zůstávají beze změny
```

Polymorfismus V

I pokud je třída abstraktní, ale má definované nějaké metody, má svoji VMT. Konstruktor (i implicitní) ji přiřadí do pole `this->pVMT`. Otázka zní: Pokud některé virtuální metody nejsou implementovány, jak by měl vypadat jejich ukazatel ve VMT?

```
#include <Unknwn.h>
class CUnknown : public IUnknown {
public:
    virtual HRESULT STDMETHODCALLTYPE QueryInterface(
        virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE AddRef(void);
        virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE Release(void);

    CUnknown() { m_RefCount = 1; }
    virtual ~CUnknown() { m_RefCount = -1; }

protected:
    volatile ULONG __declspec(align(8)) m_RefCount;
};

// Implementace AddRef a Release zůstávají beze změny
```

Původní VMT

```
&CUnknown::QueryInterface
&CUnknown::AddRef
&CUnknown::Release
&CUnknown::~~CUnknown
```

Polymorfismus VI

I pokud je třída abstraktní, ale má definované nějaké metody, má svoji VMT. Konstruktor (i implicitní) ji přiřadí do pole `this->pVMT`. Otázka zní: Pokud některé virtuální metody nejsou implementovány, jak by měl vypadat jejich ukazatel ve VMT?

```
#include <Unknwn.h>
class CUnknown : public IUnknown {
public:
    // QueryInterface není definována
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE AddRef(void);
    virtual ULONG STDMETHODCALLTYPE Release(void);

    // Konstruktor není definován
    virtual ~CUnknown() { m_RefCount = -1; }

protected:
    volatile ULONG __declspec(align(8)) m_RefCount;
};

// Implementace AddRef a Release zůstávají beze změny
```

VMT s abstraktními metodami

```
&_purecall
&CUnknown::AddRef
&CUnknown::Release
&CUnknown::~~CUnknown
```


Nastavení VMT objektu (Linux 64-bit)

```
IUnknown::IUnknown(): // Implicitní konstruktor
00400fdc push    %rbp
00400fdd mov     %rsp,%rbp
00400fe0 mov     %rdi,-0x8(%rbp) // Ukazatel this uložen do lok. prom.
00400fe4 mov     -0x8(%rbp),%rax // Ukazatel this do RAX
00400fe8 movq    $0x4014d0,(%rax) // VMT zapsána do this->pVMT
00400fef pop     %rbp
00400ff0 retq
```

```
CUnknown::CUnknown(): // Implicitní konstruktor
00400fee push    %rbp
00400fef mov     %rsp,%rbp
00400ff2 sub     $0x10,%rsp
00400ff6 mov     %rdi,-0x8(%rbp)
00400ffa mov     -0x8(%rbp),%rax
00400ffe mov     %rax,%rdi // this se předává v RDI
00401001 callq   0x400fd8 <IUnknown::IUnknown()> // Zde je volán implicitní konstruktor
00401006 mov     -0x8(%rbp),%rax
0040100a movq    $0x401490,(%rax) // VMT zapsána do this->pVMT
00401011 leaveq   %rax
00401012 retq
```

VMT rozhraní IUnknown

```
00000000004014d0 <_ZTV8IUnknown+16>:
+0  0000000000400840 <__cxa_pure_virtual@plt>
+8  0000000000400840 <__cxa_pure_virtual@plt>
+10 0000000000400840 <__cxa_pure_virtual@plt>
+18 0000000000000000 empty
```

VMT třídy CUnknown

```
0000000000401490 <_ZTV8CUnknown+16>:
+0  0000000000400840 <__cxa_pure_virtual@plt>
+8  0000000000400976 <CUnknown::AddRef()>
+10 0000000000400994 <CUnknown::Release()>
+18 0000000000000000 empty
```

Polymorfismus VII

Adresy abstraktních metod ve VMT jsou nahrazeny adresou funkce `_purecall`. Tato funkce zavolá handler `purecall`, pokud existuje, a potom ukončí program, pokud už ho neukončil sám handler.

Zdrojový kód funkce `_purecall` z `purevirt.c`

```
void __cdecl _purecall( void ) {
    _purecall_handler purecall = (_purecall_handler) DecodePointer(__pPurecall);
    if( purecall != NULL )
    {
        purecall();

        /* shouldn't return, but if it does, we drop back to default behaviour */
    }

    #if defined (_DEBUG)
        _NMSG_WRITE(_RT_PUREVIRT);
    #endif /* defined (_DEBUG) */

    /* do not write the abort message */
    _set_abort_behavior(0, _WRITE_ABORT_MSG);
    abort();
}
```

Tabulky virtuálních metod v reverzním inženýrství

Jak jste si všimli, pokud má objekt VMT, tak konstruktor nastaví ukazatel na ni. K tomu dochází i tehdy, když konstruktor neexistuje — v takovém případě to udělá implicitní konstruktor (např. konstruktor `IUnknown`). Protože VMT je globální tabulkou sdílenou všemi instancemi jednoho objektu, můžeme:

- použít ukazatel na VMT k určení, zda je neznámý objekt určitého typu porovnáním jeho ukazatele na VMT se seznamem známých VMT;
- prozkoumat ukazatele v paměti objektu; pokud ukazují na VMT, našli jsme vícenásobnou dědičnost;
- prozkoumat ukazatele v každé VMT a identifikovat kód, který patří danému objektu.

Výše uvedené informace můžeme dále rozšířit studiem informace o typu objektu, která je použita v RTTI.

Motivace I

Na slajdu 9 používáme `static_cast<const Rect*>(this)` k přetypování ukazatele `this` na ukazatel na `Rect`. Ukazatel `Rect*` je také ukazatelem "`this`" odvozené třídy a je odlišný od ukazatele `CRefCountedRect* this`. Jaký kód se skrývá za `static_cast`?

`CRefCountedRect::get_Rect() const:`

```

004027C0  push  ebp
004027C1  mov   ebp,esp
004027C3  sub   esp,48h
004027C6  push  ebx
004027C7  push  esi
004027C8  push  edi
004027C9  mov   dword ptr [ebp-4],ecx           // Ulož this do ebp-4
004027CC  cmp   dword ptr [ebp-4],0           // Static_cast NULL neudělá nic
004027D0  je     CRefCountedRect::get_Rect+1Dh (4027DDh)
004027D2  mov   eax,dword ptr [ebp-4]         // Načti this do EAX
004027D5  add   eax,10h                       // Posuň ukazatel this o 16 bajtů
004027D8  mov   dword ptr [ebp-48h],eax       // Ulož přetypovaný výsledek
004027DB  jmp   CRefCountedRect::get_Rect+24h (4027E4h)
004027DD  mov   dword ptr [ebp-48h],0         // Static_cast selhal, výsledkem bude NULL
004027E4  mov   eax,dword ptr [ebp-48h]
004027E7  pop   edi
004027E8  pop   esi
004027E9  pop   ebx
004027EA  mov   esp,ebp
004027EC  pop   ebp
004027ED  ret

```

Motivace II

Jak se vrátíme z `Rect*` k `CRefCountedRect*`? Pro zpětné přetypování ukazatele na objekt můžeme zkusit `dynamic_cast`:

```
const Rect* pRect = pRefCountedRect->get_Rect();
const CRefCountedRect* pRefCountedRect2 = dynamic_cast<const CRefCountedRect*>(pRect);
printf("pRefCountedRect=%p\npRect=%p\npRefCountedRect2=%p\n", pRefCountedRect, pRect, pRefCountedRect2);

1>c:\users\...\tokens.cpp(892): error C2683: 'dynamic_cast' : 'Rect' is not a polymorphic type
```

Zpětné přetypování není možné, protože `Rect` není polymorfický, tzn. nemá VMT. Tu můžeme přidat doplněním `virtual` destruktoru:

```
typedef struct Rect {
    int f_X, f_Y, f_Width, f_Height;
    virtual ~Rect();
} Rect, *RectPtr, **RectHandle;
```

Výsledek

```
pRefCountedRect = 0012FE98
pRect           = 0012FEA8
pRefCountedRect2 = 0012FE98
```

Jak mohl `dynamic_cast` vědět, že je možné ukazatel na `Rect` přetypovat na ukazatel na `CRefCountedRect`?

Operátor typeid I

Pro realizaci operátorů `typeid` a `dynamic_cast` se používá Run Time Type Identification (RTTI). Podívejme se, co nám `typeid` přináší za informace:

```
const std::type_info& rtiCRefCountedRect = typeid(CRefCountedRect);

// Zkopíruj odkaz na type_info do lok. prom. rti_CRefCountedRect
00402CA7 mov          dword ptr [ebp-0B4h],offset CRefCountedRect 'RTTI Type Descriptor' (432110h)

rtiCRefCountedRect:
    __vfptr    0x004295c4                const type_info::'vftable'* // Ukazatel na VMT
    _M_data    0x00000000                void *
    _M_d_name  0x00432118 "._?AVCRefCountedRect@@" char [1] // Dekorované jméno třídy
```

Třída `type_info` je definována v `typeinfo.h` jako:

```
class type_info {
public:
    ...
private:
    void *_M_data; // What is this?
    char _M_d_name[1]; // A variable sized mangled name
};
```

Našli jsme jméno třídy. To je velmi cenná informace!

Operátor typeid II

Když se pečlivěji podíváme na assembler z minulého slajdu, zjistíme nesoulad typů. Proměnná `rtiCRefcountedRect` má být ukazatel na `type_info`, ale ukládáme do ní ukazatel na `_RTTITypeDescriptor`. Vnitřnosti této struktury jsou ukryty v neveřejném souboru `rtti.h`. V `ehdata.h` však nalezneme strukturu `TypeDescriptor` se stejným rozložením; ta deklaruje, že prvním prvek struktury je ukazatel na VMT:

```
typedef struct TypeDescriptor {  
    #if defined(_WIN64) || defined(_RTTI) /*IFSTRIP=IGN*/  
        const void * _EH_PTR64 pVTable; // Field overloaded by RTTI  
    #else  
        DWORD hash; // Hash value computed from type's decorated name  
    #endif  
    void * _EH_PTR64 spare; // reserved, possible for RTTI  
    char name[]; // The decorated name of the type; 0 terminated.  
} TypeDescriptor;
```

Pozn.: Za normálních okolností kompilátor nahradí operátor `typeid` buď instrukcí `mov` zapisující výsledek na výstup, nebo (pokud to nebylo možné) zavolá funkci `__Rttypeid`, která vrátí `_RTTITypeDescriptor*`.

Operátor typeid III

```
extern "C" PVOID __CLRCALL_OR_CDECL __RTtypeid (
    PVOID inptr // Pointer to polymorphic object
) throw(...)
{
    if (!inptr) {
        throw bad_typeid ("Attempted a typeid of NULL pointer!");
        return NULL;
    }

    __try {
        // Ptr to CompleteObjectLocator should be stored at vfptr[-1]
        _RTTICompleteObjectLocator *pCompleteLocator = (_RTTICompleteObjectLocator *) ((*((void**))inptr))[-1];
        if (((const void *)pCompleteLocator->pTypeDescriptor) != NULL) {
            return (PVOID) COL_PTD(*pCompleteLocator);
        }
        else
        {
            throw __non_rtti_object("Bad read pointer - no RTTI data!");
            return NULL;
        }
    }

    __except (GetExceptionCode() == EXCEPTION_ACCESS_VIOLATION
        ? EXCEPTION_EXECUTE_HANDLER : EXCEPTION_CONTINUE_SEARCH)
    {
        throw __non_rtti_object ("Access violation - no RTTI data!");
        return NULL;
    }
}
```


Dynamic_cast na void* I

Operátor `dynamic_cast` se typicky používá ke zpětnému přetypování (ze základní třídy směrem k odvozené třídě). Při přetypování na `void*` se volá funkce `__RTCastToVoid` z `rtti.cpp`:

```
void* pv = dynamic_cast<void*>(pRect);
0040264B  mov     eax,dword ptr [pRect]
0040264E  push    eax
0040264F  call    __RTCastToVoid (4032C8h)
00402654  add     esp,4
00402657  mov     dword ptr [pv],eax
extern "C" PVOID __CLRCALL_OR_CDECL __RTCastToVoid (
    PVOID inptr // Pointer to polymorphic object
) throw(...)
{
    if (inptr == NULL)
        return NULL;

    __try {
        return FindCompleteObject((PVOID *)inptr);
    }
    __except (GetExceptionCode() == EXCEPTION_ACCESS_VIOLATION
        ? EXCEPTION_EXECUTE_HANDLER : EXCEPTION_CONTINUE_SEARCH)
    {
        throw __non_rtti_object ("Access violation - no RTTI data!");
        return NULL;
    }
}
```

Dynamic_cast na void* II

```
static PVOID __CLRCALL_OR_CDECL FindCompleteObject (PVOID *inptr) // Pointer to polymorphic object
{
    // Ptr to CompleteObjectLocator should be stored at vfptr[-1]
    _RTTICompleteObjectLocator *pCompleteLocator = (_RTTICompleteObjectLocator *) (((void***)inptr))[-1]);
    char *pCompleteObject = (char *)inptr - COL_OFFSET(*pCompleteLocator);

    // Adjust by construction displacement, if any
    if (COL_CDOFFSET(*pCompleteLocator))
        pCompleteObject -= *(int *)((char *)inptr - COL_CDOFFSET(*pCompleteLocator));

    return (PVOID) pCompleteObject;
}
```

Jak vidíte, funkce si vyzvedne ukazatel na `_RTTICompleteObjectLocator` z pole ležícího před VMT. Tato struktura je privátní a nedokumentovaná.

Dynamic_cast na void* III

```
static PVOID __CLRCALL_OR_CDECL FindCompleteObject (PVOID *inptr) // Pointer to polymorphic object
{
    // Ptr to CompleteObjectLocator should be stored at vfptr[-1]
    _RTTICompleteObjectLocator *pCompleteLocator = (_RTTICompleteObjectLocator *) (((void***)inptr))[-1];
    char *pCompleteObject = (char *)inptr - COL_OFFSET(*pCompleteLocator);

    // Adjust by construction displacement, if any
    if (COL_CDOFFSET(*pCompleteLocator))
        pCompleteObject -= *(int *)((char *)inptr - COL_CDOFFSET(*pCompleteLocator));

    return (PVOID) pCompleteObject;
}
```

Jak vidíte, funkce si vyzvedne ukazatel na `_RTTICompleteObjectLocator` z pole ležícího před VMT. Tato struktura je privátní a nedokumentovaná.

A KOHO TO ZAJÍMÁ?

Dynamic_cast na void* IV

```
static PVOID __CLRCALL_OR_CDECL FindCompleteObject (PVOID *inptr) // Pointer to polymorphic object
{
    // Ptr to CompleteObjectLocator should be stored at vfptr[-1]
    _RTTICompleteObjectLocator *pCompleteLocator = (_RTTICompleteObjectLocator *) (((void***)inptr)[-1]);
    char *pCompleteObject = (char *)inptr - pCompleteLocator->offset;

    // Adjust by construction displacement, if any
    if (pCompleteLocator->cdOffset)
        pCompleteObject -= *(int *)((char *)inptr - pCompleteLocator->cdOffset);

    return (PVOID) pCompleteObject;
}
```

Jak vidíte, funkce si vyzvedne ukazatel na `_RTTICompleteObjectLocator` z pole ležícího před VMT. Tato struktura je:

```
typedef struct _RTTITypeDescriptor {
    void* __vftbl; // VMT pointer
    void* data; // ??
    char d_name[1]; // Mangled data type name
} _RTTITypeDescriptor, TypeDescriptor;

typedef struct _RTTICompleteObjectLocator {
    DWORD signature; // version of the structure, COL_SIG_REV0==0
    LONG offset; // offset of this VMT in the complete class
    LONG cdOffset; // construction displacement offset
    TypeDescriptor* pTypeDescriptor;
    _RTTIClassHierarchyDescriptor* pClassHierarchyDescriptor;
} _RTTICompleteObjectLocator;
```

Dynamic_cast na ne-void* I

Pokud použijeme operátor `dynamic_cast` s datovým typem odlišným od `void*`, zavolá MSVC interní funkci `__RTDynamicCast`.

```
const CRefCountedRect* pRefCountedRect2 = dynamic_cast<const CRefCountedRect*>(pRect);
00402C58  push  0                                     // 0 pro ukazatele, 1 pro ref.
00402C5A  push  offset CRefCountedRect 'RTTI Type Descriptor' (432110h) // Cílový typ
00402C5F  push  offset Rect 'RTTI Type Descriptor' (4320FCh)           // Zdrojový typ
00402C64  push  0                                     // Offset VMT uvnitř objektu
00402C66  mov   eax,dword ptr [ebp-0A8h]               // Objekt na přetypování
00402C6C  push  eax
00402C6D  call  __RTDynamicCast (40331Eh)
00402C72  add   esp,14h
00402C75  mov   dword ptr [ebp-0ACh],eax               // Ulož přetypovaný výsledek
```

Jak vidíme, samotný `_RTTITypeDescriptor*` postačuje k ověření, zda `CRefCountedRect` dědí z `Rect`. Jak je toto ověření provedeno?

Dynamic_cast na ne-void* II

```
extern "C" PVOID __CLRCALL_OR_CDECL __RTDynamicCast (
    PVOID inptr,          // Pointer to polymorphic object
    LONG VfDelta,        // Offset of vfptr in object
    PVOID SrcType,        // Static type of object pointed to by inptr
    PVOID TargetType,     // Desired result of cast
    BOOL isReference)     // TRUE if input is reference, FALSE if input is ptr
throw(...)
{
    PVOID pResult=NULL;
    _RTTIBaseClassDescriptor *pBaseClass;

    // dynamic_cast returns nothing for a NULL ptr
    if (inptr == NULL)
        return NULL;

    __try {
        PVOID pCompleteObject = FindCompleteObject((PVOID *)inptr);
        _RTTICompleteObjectLocator *pCompleteLocator=(_RTTICompleteObjectLocator*) ((*((void***)inptr))[-1]);

        // Adjust by vfptr displacement, if any
        inptr = (PVOID *) ((char *)inptr - VfDelta);

        // Calculate offset of source object in complete object
        ptrdiff_t inptr_delta = (char *)inptr - (char *)pCompleteObject;

        if (!(CHD_ATTRIBUTES(*COL_PCHD(*pCompleteLocator)) & CHD_MULTINH)) { // if not multiple inheritance
            pBaseClass = FindSITargetTypeInstance( pCompleteLocator, (_RTTITypeDescriptor *) SrcType,
                                                    (_RTTITypeDescriptor *) TargetType );
        } else if ...
        // Zde jsou větve pro vícenásobnou dědičnost
```

Dynamic_cast na ne-void* III

```
if (pBaseClass != NULL)
{
    // Calculate ptr to result base class from pBaseClass->where
    pResult = ((char *) pCompleteObject) + PMDtoOffset(pCompleteObject, BCD_WHERE(*pBaseClass));
}
else
{
    pResult = NULL;

    if (isReference)
        throw bad_cast("Bad dynamic_cast!");
}
}
__except (GetExceptionCode() == EXCEPTION_ACCESS_VIOLATION
        ? EXCEPTION_EXECUTE_HANDLER : EXCEPTION_CONTINUE_SEARCH) {
    pResult = NULL;
    throw __non_rtti_object("Access violation - no RTTI data!");
}
return pResult;
}
```

Dynamic_cast na ne-void* IV

Každá VMT[-1] obsahuje ukazatel `_RTTICompleteObjectLocator*` `pLoc`; jeho pole `pLoc->pTypeDescriptor->d_name` nese jméno typu! Znalost jména je jen první krok. Můžeme pokračovat zkoumáním struktur uvedených níže [2, 3] a odhalit celou hierarchii!

```
typedef struct PMD {
    ptrdiff_t mdisp; //vftable offset
    ptrdiff_t pdisp; //vftable offset
    ptrdiff_t vdisp; //vftable offset (for virtual base class)
};

typedef const struct _s_RTTIBaseClassDescriptor {
    TypeDescriptor          *pTypeDescriptor;
    DWORD                   numContainedBases;
    PMD                     where;
    DWORD                   attributes;
    _RTTIClassHierarchyDescriptor *pClassHierarchyDescriptor;
} _RTTIBaseClassDescriptor;

typedef const struct _s_RTTIBaseClassArray {
    _RTTIBaseClassDescriptor *pArrayOfBaseClassDescriptors[1]; // A variable sized array
} _RTTIBaseClassArray;

typedef const struct _s_RTTIClassHierarchyDescriptor {
    DWORD                   signature;
    DWORD                   attributes;
    DWORD                   numBaseClasses;
    _RTTIBaseClassArray *pBaseClassArray;
} _RTTIClassHierarchyDescriptor;
```


Dynamic_cast v g++

První pohled

Podívejme se, kde jsou VMT a metadata objektů uložena v g++.
Následující kód pochází z libstdc++, konkrétně z
gcc-4.9-4.9.2/gcc-4.9.2/libstdc++-v3/libsupc++/dyncast.cc:

```
extern "C" void * __dynamic_cast (
    const void *src_ptr,                // object started from
    const __class_type_info *src_type,   // type of the starting object
    const __class_type_info *dst_type,   // desired target type
    ptrdiff_t src2dst                   // how src and dst are related
)
{
    const void *vtable = *static_cast <const void *const *> (src_ptr);
    const vtable_prefix *prefix = adjust_pointer <vtable_prefix> (vtable,
                                                                    -offsetof (vtable_prefix, origin));
    const void *whole_ptr = adjust_pointer <void> (src_ptr, prefix->whole_object);
    const __class_type_info *whole_type = prefix->whole_type;
    ...
}
```

Vidíme, že i zde je ukazatel na VMT prvním prvkem strukturovaného typu, a že metadata jsou uložena před VMT. Proti MSVC můžeme pozorovat jeden rozdíl: pokud je do `dynamic_cast` předán ukazatel `NULL`, MVSC vrátí `NULL`, zatímco g++ spadne při dereferencování ukazatele `NULL`.

Typová informace v reverzním inženýrství

Typová informace je dalším užitečným zdrojem informace o objektu reverzního inženýrství. Můžeme získat:

- jméno třídy;
- hierarchii tříd.

K dispozici jsou skripty [1] pro IDA Pro, které tyto práci udělají za nás a vypíší celou hierarchii.

Pokud bychom chtěli hledat tuto informaci sami, museli bychom projít kódovou sekci a hledat typický kód konstruktoru — přiřazení VMT do prvního datového prvku objektu. Z ukazatele `VMT[-1]` se pak dostaneme k typové informaci a můžeme ji vyextrahovat.

Literatura

Igorsk: *Reversing Microsoft Visual C++ Part II: Classes, Methods and RTTI*. Available online at

http://www.openrce.org/articles/full_view/23, 2006.

Microsoft Corp.: *rttidata.h*: Available online at http://read.pudn.com/downloads10/sourcecode/os/41823/WINCEOS/COREOS/CORE/CORELIBC/CRTW32/RTTI/rttidata.h_.htm.

Passion_wu128: *rtti.h*: Available online at http://m.blog.csdn.net/blog/passion_wu128/38511957, 2014.